

KİTABIN KONUSU:

Kitap iki hikayeden oluşmaktadır. Birincisi 'Bedia' ikincisi ise 'Güzel Eleni' ismindedir. Birinci hikayede Bedia adlı güzel bir Osmanlı kızının yaşadığı aşklardan ve bir sevgilisinden aldığı intikamdan bahsedilir. İkinci kitap ise Eleni adlı güzel bir Ermeni kızının yoksulluktan zengin bir şarkıcı olana kadar başından geçenleri anlatır.

KİTABIN ÖZETİ:

Bedia annesiyle yaşayan güzel, cilveli ve erkekleri parmağında oynatabilen bir Osmanlı kızıdır. Çapkınlığı ise dillere destandır. Kaç sevgili değiştirdiğinin haddi hesabı yoktur. Bedia kibar bir aile mensubudur. Pederi zengin ve eğlenceye düşkündü. Konaklarında hemen her gece eğlenceler düzenlenir, içkiler içilir, gülüp eğlenilirdi. Bütün bunların Bedia'nın kişiliğinin oluşmasındaki etkisi tabiki tartışılmaz.

Bedia'nın ilk aşkı kendisine hayran olan mahalleden bir gençti. Bedia türlü numaralarla genci iki sene içinde beş parasız bırakarak terketti. İşte Bedia'nın maceraları böyle başlamıştı daha bir çoklarıyla gönül eğlendirdi. Fakat Bedia'nın o kadar fazla erkekle beraber olmasına rağmen bir kişi devamlı aklında kalmıştır. Kitabımızdaki esas olayda zaten budur.

Bedia gençle Çamlıca yolunda göz göze gelmişti. Gencin adı Nazım'dı. Yakışıklı yağız bir Osmanlı delikanlısıydı. Cesaretini toplayıp Kağıthane'yi birbirine katan onun yüzünden silahların çekildiği kızla, Bedia ile konuştu. Bedia'nın da ona kanı kaynamıştı. Bedia ile Nazım'ın birlikteliği böyle başladı. Nazım Bedia'yı çok seviyordu. Kimi zaman günlerce Bedia'nın yaşadığı konağa kapanıyorlar gönül eğlediriyorlardı. Bu sefer Bedia da kaptırmıştı gönlünü. Yalnız Nazım bundan annesine bahsedemiyordu. Çünkü Bedia adı çıkmış bir kızdı.

Annesi bir gün oğlunu çağırarak artık Nazım'ın evlenmesi gerektiğini, ölmeden gelinini görmek istediğini söyledi. Nazım ne yapacaktı. Keşke Bedia namuslu bir kız olsaydı, diye düşündü. Annesinin onu kesinlikle kabul etmeyeceğini biliyordu. Annesine çok bağlı olduğundan onu üzmemek de istemiyordu. Kısa bir süre sonra annesi ölünce Nazım annesinin son isteğini yerine getirmek zorunda olduğunu düşündü. Bir süre Bedia ile görüşmedi ve içine kapandı. Ne sonunda Bedia'ya konuyu açarak ayrılmaları gerektiğini söyledi. Bedia çok üzülmüştü ve içinde bir kin belirdi. Nazım daha sonra namuslu bir kızla evlendi, düğününde

ise Bedia'yı ağlarken görmüştü. Uzun süre Bedia'yı sevgi ve acıma duygusuyla kafasından atamadı. Bir gün Bedia ile sokakta karşılaştı ve Bedia onu çok özlediğini sadece biraz konuşmak istediğini söyledi. İşte Bedia yine Nazım'ın kanına giriyordu. Nazım kabul etti konuştular. Bedia Nazım'ın aklına girip onu konağa götürdü. İki gece beraber kaldılar Bedia Nazım'ı karısından boşanmaya ve kendiyile evlenmeye ikna etti. Osmanlı adetlerine göre koca karısına boş bir kağıt gönderirse bu onu boşadığı anlamına geliyordu. Nazım da karısına boş bir kağıt gönderdi. İki gün sonra Nazım evine döndü. Bir süre sonra Bedia'nın hizmetçisi gence bir tezkere getirdi. Nazım hiç şüphelenmeden açtı. "Bey, bir kadını aldatmanın zararlı bir sonuç doğuracağını hesap etmediniz mi? Bir fahişe için karısını boşayan erkekten ne fedakarlık beklenebilir? Adiyö; beyim ben seveceğim erkeği buldum". Bedia Nazımdan intikamını almıştı ve kim bilir kiminle gönül eğlendiriyordu.

KİTABIN ANAFİKRI:

Bir kadını aldatmak çok kötü sonuçlar doğurabilir.

KİTAPTA Kİ OLAYLARIN VE ŞAHISLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ:

- BEDİA: Güzel, erkekleri parmağında oynatabilen, eğlenceye düşkün, kinci bir Osmalı kadınıdır.
- NAZIM: Yakışıklı, annesine düşkün, temiz kalpli bir Osmanlı delikanlısıdır.
- BEDİA'NIN BABASI: Zengin, eğlenceye düşkün biridir.
- BEDİA'NIN ANNESİ: Kızının bir dediğini iki etmeyen biridir.
- NAZIM'IN ANNESİ: Geleneklerine bağlı oğlunun üstüne titreyen bir kadındır.

KİTAP HAKKINDAKİ ŞAHSİ GÖRÜŞLER:

Kitap eski Osmanlı yaşamından güzel bir kesit veren zevkle okunabilecek bir eserdir. Tavsiye ederim.

YAZAR HAKKINDA KISA BİLGİ:

1865' te İstanbul'da doğdu. Mahalle mekteplerinde başladığı eğitimini Darüşşafaka'da tamamladı. Bir süre gazetecilik ve öğretmenlik yaptı. Bir çok dergide makale, fıkra, gezi mektubu, anı türünde yazıları yayımlandı. 1927'de İstanbul milletvekili oldu ve görevini ölümüne dek sürdürdü. Servet- i Fünun döneminde yaşamış olmasına rağmen bu hareketin dışında kaldı. 21 Eylül 1932'de İstanbul'da öldü. İlk Sevgili (1891), Afife (1894), Güzel Eleni (1893), Meyl-i Dil (1897) gibi otuza yakın roman ve öyküsü ve bir çok fıkra, makale, çeşitli türlerde yazıları vardır.

[Diğer Roman Özetleri](#)
[Kitap Özetleri](#)